

Postanowienie Sądu z dnia 27 lutego 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Jacinto (My Little Bear)

(Sprawa T-183/11) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)

(2012/C 126/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Manuel Jacinto, L^{da} (S.Paio de Oleiros, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 stycznia 2011 r. (sprawa R 494/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Manuel Jacinto, L^{da} a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokryje swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2011 r. — Hamas przeciwko Radzie

(Sprawa T-531/11)

(2012/C 126/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hamas (przedstawiciel: L. Glock, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/430/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu — w zakresie, w jakim dotyczy Hamasu (w tym Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącego wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 610/2010 oraz (UE) nr 83/2011;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB ⁽¹⁾, dotyczącego podejmowania decyzji przez właściwy organ, w zakresie w jakim ten organ:
 - powinien być organem sądowym, a nie administracyjnym;
 - powinien móc się powoływać na zasadę lojalnej współpracy;
 - nie może być rządem Stanów Zjednoczonych z uwagi na szczególne zasady sporządzania wykazu w Stanach Zjednoczonych;
 - nie może być organem, który nie przestrzega praw procesowych zainteresowanych osób.

Strona skarżąca podnosi ponadto, że Rada nic nie przedstawia na poparcie tezy, że w niniejszej sprawie decyzje krajowe, których sprawa ta dotyczy, oparte są na poważnych dowodach lub poszlakach.

2. Zarzut drugi, dotyczący błędu co do ustaleń faktycznych, gdyż Rada nie udowodniła samodzielnie faktów, na które się powołuje. strona skarżąca podnosi, że przybliżone stwierdzenia wskazane przez nią w skardze potwierdzają błąd w zakresie ustaleń faktycznych.
3. Zarzut trzeci, dotyczący błędu w ocenie co do terrorystycznego charakteru strony skarżącej, gdyż kwalifikacja zaproponowana przez Radę nie jest zgodna z kryteriami ustalonymi we wspólnym stanowisku 2001/931/WPZiB. Strona skarżąca podnosi, że kryteria użyte przez Radę dowodzą błędnej interpretacji pojęcia „terroryzm”, nie do pogodzenia z międzynarodowym prawem stanowionym.
4. Zarzut czwarty, dotyczący niedostatecznego uwzględnienia rozwoju sytuacji w miarę upływu czasu, gdyż Rada nie przystąpiła do rzeczywistej kontroli przewidzianej w art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.